

OPINIA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 29 kwietnia 2016 r.

**o niezgodności z zasadą pomocniczości projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego
i Rady zmieniającej dyrektywę 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady
z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia
usług COM(2016)128**

Senat, po rozpatrzeniu projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług - COM(2016)128, stwierdza, że projekt ten nie jest zgodny z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.

1. Art. 3 ust. 1a projektowanej dyrektywy rozszerza na podwykonawców z innych państw członkowskich obowiązek stosowania wymogów określonych w przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, ale także w umowach zbiorowych, niestosowanych dotychczas powszechnie w stosunku do podwykonawców. Jest to ograniczenie dowolności określania takiego obowiązku przez państwa członkowskie. Komisja nie uzasadniła w sposób przekonujący, że w tym przypadku pełna harmonizacja przyczyni się do lepszej ochrony pracowników. Państwa członkowskie mogą już teraz samodzielnie kształtować zakres obowiązków podwykonawców w tej dziedzinie, a obecne brzmienie dyrektyw pozwala im na zmniejszenie tego zakresu w stosunku do usługodawców z innych państw członkowskich. Z tego względu, w naszej opinii, ta kwestia powinna zostać pozostawiona do regulacji przez państwa członkowskie, z zachowaniem możliwości objęcia podwykonawców z innych państw członkowskich wszystkimi wymogami wynikającymi z umów (układów zbiorowych) niewiążących powszechnie.

2. Art. 3 ust. 1b projektowanej dyrektywy ogranicza możliwość samodzielnego ustalenia przez państwo członkowskie, czy pracownicy delegowani zatrudnieni przez agencje pracy tymczasowej muszą spełniać wymogi określone w art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/104/WE w sprawie pracy tymczasowej. Obecnie taki obowiązek ma charakter fakultatywny. Pozwala to państwu członkowskiemu na samodzielną ocenę konieczności wprowadzenia tego wymogu, ze względu, na przykład, na lokalne

uwarunkowania rynku pracy. Dlatego, wydaje się, że ingerencja prawodawcy unijnego nie jest tutaj konieczna.

Należy zatem uznać, że proponowana regulacja narusza zasadę pomocniczości.

MARSZAŁEK SENATU

Stanisław KARCZEWSKI

